

Poznań 28 listopada 2018 r.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-I.4131.2.47.2018.16

WSKAZANIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349 i 1432)

wskazuję na nieistotne naruszenie prawa

w uchwale Nr LXXII/1340/VII/2018 z dnia 4 września 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Rejon dawnego folwarku Głuszyna” w Poznaniu.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 4 września 2018 r. Rada Miasta Poznania podjęła uchwałę Nr LXXII/1340/VII/2018 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Rejon dawnego folwarku Głuszyna” w Poznaniu.

Uchwałę podjęto na podstawie: „art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, poz. 1000, poz. 1349 i poz. 1432) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i poz. 1566 oraz z 2018 r. poz. 1496)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 11 września 2018 r.

W odniesieniu do zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ nadzoru wskazuje, co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945), w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy.

Natomiast w myśl przepisów § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. poz. 315), odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

W odniesieniu do powyższego organ nadzoru wskazuje, że na rysunku przedmiotowego planu pominięto fakt występowania w granicach planu miejscowego strefy ochronnej od istniejącego cmentarza oznaczonego jako ZC.

Niemniej uwzględniając okoliczność, że w § 21 pkt 4 uchwały zawarto informację o nakazie uwzględnienia w zagospodarowaniu ograniczeń wynikających z sąsiedztwa

cmentarza oznaczonego na rysunku planu symbolem ZC, a kwestie wielkości strefy ochronnej oraz związanych z nią ograniczeń niezależnie od ustaleń planu miejscowego regulują przepisy odrębne, tj. § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze, należy uznać, że uchybienie to nie stanowi istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego.

Ponadto na załączniku graficznym do uchwały nie zwymiarowano maksymalnych nieprzekraczalnych linii zabudowy wyznaczonych na terenie planu od linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu, co zwłaszcza w sytuacji gdy linie zabudowy zostały wyznaczone bez nawiązania do istniejącej zabudowy, może utrudniać odczyt ustaleń rysunku planu. Należy dodać, że w treści uchwały również nie określono szczegółowo ich odległości od linii rozgraniczających terenu.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt. IV SA/Po 269/16: „określenie linii zabudowy w części tekstowej powinno być dokonane poprzez opisanie ich za pomocą stosownych parametrów i wskaźników. Tym samym »wymiarowanie linii zabudowy« bez ich opisu za pomocą liczb jest niewystarczające. Nie można bowiem na tej podstawie w sposób jednoznaczny określić jakie są rzeczywiste odległości linii zabudowy od linii rozgraniczających”.

Brak wymiarowania linii zabudowy ze względu na skalę rysunku planu miejscowego i zastosowaną grafikę, mogą powodować problemy interpretacyjne na etapie przyjęcia zgłoszenia lub wydawania pozwolenia na budowę przez organy administracji architektoniczno-budowlanej, a także budzić wątpliwości u przyszłych adresatów planu na etapie sporządzania projektu budowlanego.

Powyższe uchybienia nie stanowią jednak istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego.

W związku z tym organ nadzoru uznał, że brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności ocenianej uchwały, ograniczając się do wskazania, że wydano ją z naruszeniem prawa.

up. Wojewody Wielkopolskiego
Beata Eksterowicz – Orzechowska
Dyrektor Wydziału
Kontroli, Prawnego i Nadzoru

Otrzymują:

1. Rada Miasta Poznania
2. Prezydent Miasta Poznania